

Sygn. akt II K 19617

1 Ds. 27.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 luty 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Edyta Mytych

po rozpoznaniu w dniu 06.02.2018 r.

sprawy **G. G. (1)**

urodz. (...) w Ż.

syna Z. i T. z d. G.

oskarżonego o to, że:

będąc (...) G. G. (1) z siedzibą: (...)-(...) K., ul. (...) i będąc na podstawie prawa uprawnionym i zobowiązanym do prowadzenia spraw gospodarczych tej firm, prowadził i urządził co najmniej w dniu 17 marca 2015 r., w lokalu (...) G., (...)-(...) Ś., ul. (...) gry na urządzeniach (...) nr (...), VIDEO G. brak numeru, U. (...) brak numeru, wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art.107 § 1 kks. w zw. z art.9 § 3 kks.

I. uznaje oskarżonego G. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. w związku z art. 9 § 3 kks. wymierza mu karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 100 (sto) zł;

II. na podstawie art. 22 § 1 pkt 3 kks. orzeka wobec oskarżonego G. G. (1) środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów to jest kwoty (...) (trzydziestu sześciu tysięcy) zł na rzecz Skarbu Państwa ;

III. na podstawie art. 22 § 1 pkt 5 kks. orzeka wobec oskarżonego G. G. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie urządzania i prowadzenia gier na automatach do gier losowych na okres 4 (czterech) lat;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego G. G. (1) od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 196/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

G. G. (1) w chwili obecnej jest 43 – letnim mieszkańcem R. pod nr 528 , posiadającym adres dla doręczeń w K. na ul. (...). W 2015 r. prowadził on własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) G. G. (1) , właśnie pod adresem na ul. (...), (...)-(...) K..

(dowód : dane osobowe oskarżonego G. G. (1) – k. 134 v ; zaświadczenie z (...) k. – 45).

W dniu 02.01.2015 r. G. G. (1) zawarł umowę dzierżawy powierzchni lokalu użytkowego z T. W.. Taką samą umowę G. G. (1) zawarł również z P. W.. Przedmiotem obydwu tych umów była dzierżawa powierzchni użytkowej – 1 m² w lokalu użytkowym przy ul. (...), w Ś. w okresie od 02.01.2015 do 31.03.2015 r.

Powyżej wskazani bowiem – T. W. i P. W. przedmiotowy lokal użytkowy przy tej ulicy sami wynajęli ok. pół roku wcześniej. W wydzierżawionej części tego lokalu o nazwie (...), G. G. (1) działając pod firmą o nazwie (...) wstawił trzy urządzenia do gier tzw. automaty.

(dowód : umowy dzierżawy powierzchni w lokalu użytkowym – k. 24-25 , k. 26 -27 , k. 28- 29 ; zeznania świadków : P. W. – k. 49-50 , k. 203 ; T. W. – k. 203).

Zatem co najmniej w dniu w dniu 17 marca 2015 r. we wskazanym lokalu o nazwie (...) w Ś. przy ul. (...) , G. G. (1) pod nazwą firmy (...) G. G. (1) , prowadzącej działalność właśnie pod adresem na ul. (...), w K. , urządzał gry na urządzeniach do gier – automatach o nazwach fabrycznych - (...) nr (...), VIDEO G. bez (...) również bez numeru.

Powyższe automaty służyły do celów komercyjnych. Warunkiem ich uruchomienia było zakredytowanie ich gotówką i w zależności od kwoty pieniężnej gracz wykupywał określony czas gry oraz otrzymywał punkty na liczniku. Naciśnięcie klawisza start/stop rozpoczynało obracanie bębnow z symbolami. Bębny obracały się z dużą prędkością i ich wzajemne ustawienie w momencie zatrzymania przez gracza było losowe i nie zależało to od zręczności gracza. W celu zatrzymania owych bębnow również używało się klawisza start/stop. Jeżeli symbole na poszczególnych bębnach utworzyły określoną w planie gry kombinacje na danych liniach to grający otrzymywał wygraną w postaci punktów. Wynik gry nie zależał od umiejętności/zręczności gracza , gdyż ze względu na dużą szybkość obracania się poszczególnych bębnow nie był w stanie on przewidzieć w jakim położeniu zatrzymają się one po przyciśnięciu przycisku start/stop.

Na wskazanych automatach do gier w okresie kiedy znajdowały się one w powyższym lokalu grała bliżej nie określona liczba osób.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki , telekomunikacji i automatów do gier R. R. – k. 84-88 ; zeznania świadków: D. A. – k. 202 v i k. 92-93 , R. C. – k. 202v-203 , k. 95-96 ; notatka urzędowa – k. 1-2 ; protokół kontroli –k. 5-8 ; protokół zatrzymania rzeczy –k. 10 ; spis i opis rzeczy – k. 11-12 ; protokół oględzin – k. 13-17).

W przeszłości oskarżony G. G. (1) był kilkakrotnie karany sędownie , w tym również za przestępstwo z art. 107 kks.

(dowód: zapytanie o karalność dot. osk. G. G. (2)- k. 164).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym G. G. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , że zgodnie z prawem unijnym przepisy ustawy o grach hazardowych nie zostały notyfikowane w chwili objętej zarzutem , więc nie mogą być stosowane do osób prowadzących jednoosobowa działalność gospodarczą. (k. 135).

Przed Sądem , oskarżony G. G. (1) nie został przesłuchany , gdyż będąc prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawiał się i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa (k. 194 , k. 202)

Sąd zważył, co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień G. G. (1) należy wskazać, że te wyjaśnienie na wiarygodność w żadnej części nie zasługują.

W pierwszej kolejności należy wskazać, co jest poza sporem, że przepis art. 107 kks. jest przepisem o charakterze blankietowym. To znaczy, że wymaga on – przy doprecyzowaniu treści obowiązków nakładanych nim normą postępowania- odwołania się do przepisów ustawy o grach hazardowych (z dnia 19 listopada 2009 r- Dz. U. 201 poz. 1540), a to jest art. 6 i art. 14 ugh.

Konieczność sięgnięcia przy dokonywaniu wykładni przepisu art. 107 kks po wskazane przepisy ustawy o grach hazardowych w toku postępowania rodziła kontrowersje wynikające z faktu kwestionowania tak w orzecznictwie jak i doktrynie ich mocy wiążącej względem osób prowadzących działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach.

Niemniej jednak odnośnie powyższego należy zauważyć, że orzeczenia Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach (połączonych) C-213/11, C 214/11 i (...) z dnia 19 lipca 2012 r., które to orzeczenia wskazały, że przepisy zakazujące prowadzenia gier elektrycznych, elektromechanicznych i elektronicznych w jakichkolwiek miejscach publicznych i prywatnych z wyjątkiem kasyn należy uznać za „przepisy techniczne” nie pozostają już w aktualności, wobec odmiennych w tym zakresie orzeczeń.

Wobec powyższego zatem kwestia notyfikacji, czy jej braku, przedmiotowych przepisów w aktualnym stanie prawnym nie ma znaczenia dla odpowiedzialności karnej na podstawie ustawy o grach losowych i art. 107 kks.

Natomiast z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier - R. R. (k. 84-88), wprost wynika, że automaty do gier w przedmiotowej sprawie służą do celów komercyjnych – warunkiem uruchomienia automatu jest zakredytowanie go przez grającego gotówką w wysokości zależnej od ilości punktów przeznaczonych rozgrywanie udostępnionych gier.

Automaty umożliwiają rozgrywanie gier o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości, a gry rozgrywane na badanych urządzeniach spełniają kryteria gier na automatach w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych z dnia 19.11.2009 r. (Dz. U. nr 201, poz. 1540) i w związku z tym badane automaty w niniejszej sprawie powinny podlegać przepisom o grach hazardowych z dnia 19.11.2009 r.

Przechodząc natomiast do oceny wiarygodności przesłuchanych w sprawie w charakterze świadków, osób, a to D. A., R. C., P. W. i T. W., zdaniem Sądu zasługują one na obdarzenie ich wiarygodnością, gdyż ich zeznania są pełne, jasne, logiczne, a nadto wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają tworząc jedną logiczną całość zdarzenia będącego przedmiotem sprawy.

Brak było również zdaniem Sądu jakichkolwiek podstaw aby kwestionować opinie biegłego w osobie R. R..

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie należy z całą stanowczością wskazać, że wyjaśnienia oskarżonego G. G. (1), co do istoty sprawy, są niewiarygodne, a zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje bez żadnych wątpliwości, że oskarżony ten dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Należy zatem stwierdzić, że oskarżony G. G. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 kks. w ten sposób, że :

w dniu w dniu 17 marca 2015 r. we wskazanym lokalu o nazwie (...) w Ś. przy ul. (...), G. G. (1) pod nazwą firmy (...) G. G. (1), prowadzącej działalność właśnie pod adresem na ul. (...), w K., urządził gry na urządzeniach do gier – automatach o nazwach fabrycznych - (...) nr (...), VIDEO G. bez (...) również bez numeru.

W ocenie Sądu kwalifikacja z art. 107 § 1 kks. nie może budzić wątpliwości, wobec ustaleń już powyżej wskazanych w niniejszym uzasadnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – G. G. (1). Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył fakt, że oskarżony ten w przeszłości był już karany sędownie za przestępstwa, w tym również przestępstwo z art. 107 kks.

Za jedyną zaś okoliczność łagodzącą o ocenie Sądu, należało uznać to, że osk. G. G. (1) w żaden sposób nie utrudniał prowadzonego wobec niego postępowania karnego.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 12 § 1 i 2 kks. i art. 13 § 1 kks. Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu G. G. (1) na podstawie art. 107 § 1 kks. w zw. z art. 9 § 3 kks. kary grzywny w wysokości osiemdziesięciu stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki w kwocie 100 złotych, będzie adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do tego oskarżonego rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej. Nadto wymierzona kara grzywny, w ocenie Sądu uwzględnia jego możliwości finansowo - dochodowe.

Na podstawie art. 22 § 1 pkt. 3 kks., Sąd orzekł wobec oskarżonego G. G. (1) środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów, tj. kwoty 36.000 złotych, skoro wartość jednego automatu to kwota 12.000 złotych, automatów były trzy sztuki i żaden z nich na dzień dzisiejszy nie jest zatrzymany, ani zabezpieczony.

Nie zatem było możliwości orzeczenia ich przypadku na rzecz Skarbu Państwa, który to przypadek jest obligatoryjny kiedy sprawca zostanie skazany za powyżej opisane przestępstwo.

Na podstawie art. 22 § 1 pkt. 5 kks., Sąd orzekł wobec oskarżonego G. G. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie urządzania i prowadzenia gier na automatach do gier losowych na okres czterech lat. Oskarżony ten, już po raz drugi jest karany za przestępstwo z art. 107 kks. w związku z czym należało na przyszłości, na okres czterech lat zakazać mu prowadzenia takiej typu działalności.

Sąd zwolnił oskarżonego G. G. (1) od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierzył mu opłaty, mając na uwadze już wcześniej orzeczone wobec niego należności finansowe na rzecz Skarbu Państwa. Podstawę ku temu stanowiły przepisy zacytowane w pkt. IV części skazującej wyroku.